

Учта модерна

Володимир Біляїв

Нутро горить, стліває розум,
Дичіє блазень, джаз пече.
Нема кінця звабливим позам
Рожевих стегон і плечей.

Це джунглів ритуал первісний —
Спокуси вивчений екстаз.
Тут похіть духотою висне,
Кипить в червоножилах сказ.

Красунь розпусливих кофюри
Кивають згідливо гостям,
Бряжчить срібло, хрустять купюри,
В роздріб купують ніч нестям.

Байдужі зорі гаснуть в небі,
Мов від неонових заклятъ,
Дріма на розі пізній "кебі"*
І сном гранітним храми сплять.

*англ. водій таксі